اخبار

گفته‌های معاون سیما درباره برنامه‌های تلویزیون در ماه رمضان

علی‌اصغر پورمحمدی طی بازدید از پشت صحنه سریال «پریا» درباره وضعیت سریال‌های تلویزیونی به خبرنگاران حاضر گفت: به دلیل شرایط موجود نمی‌توانیم بیش از ۲ سریال در ماه مبارک رمضان پخش کنیم و از بین سریال‌هایی که اکنون آماده و در حال ساخت هستند ۲ سریال انتخاب می‌شود که از شبکه‌های یک و ۲ پخش می‌شوند، چراکه شبکه ۳ به دلیل تقارن این ماه با مسابقات جام ملت‌های اروپا و مسابقات جهانی والیبال نمی‌تواند سریالی را پخش کند. حتی ممکن است ۲ یا ۳ قسمت برنامه ماه‌عسل نیز پخش نشود. معاون سیما درباره برنامه‌های دیگر شبکه‌ها در ماه رمضان گفت: اغلب شبکه‌های سیما برنامه‌های ویژه سحر و افطار را مثل روال هر ساله در کنداکتور خود دارند و جدول خوبی برای ماه رمضان تدارک دیده‌ایم. پورمحمدی درباره سرنوشت سریال «پادری» به کارگردانی محمدحسین لطیفی بیان داشت: این سریال نیز به محض اتمام مراحل تدوین پخش خواهد شد اما زمان آن مشخص نیست و شاید بعد از ماه رمضان شاهد پخش آن باشیم. در ادامه این امکان وجود دارد که سریال «پریا» در ماه رمضان پخش شود. پورمحمدی همچنین درباره رویکرد سیما برای بازگشت مجریان ممنوع‌الکار صداوسیما گفت: برخی از مجری‌ها به دلیل مشکلاتی که داشتند ممنوع‌الکار بودند اما تعدادی از آنها مشکلاتی خارج از حوزه تلویزیون و تصویر داشتند که به این رسانه ربطی ندارد. برای همین در حال مذاکره و گفت‌وگو هستیم تا مشکلات ناشی از عدم حضور آنها را در تلویزیون حل و فصل کنیم.

■■■

خواننده «آمریکا آمریکا» دبیر جشنواره ضداستکباری «طبس» شد

اسفندیار قره‌باغی، دبیر دومین «جشنواره شعر و موسیقی ضداستکباری طبس» شد که قرار است در آخرین روزهای مرداد سال جاری با حضور خوانندگان موسیقی اعتراضی دنیا برگزار شود. به گزارش سینماپرس، از برجسته‌ترین آثار این هنرمند می‌توان به اثر خاطره‌انگیز «آمریکا آمریکا» اشاره کرد. بنابر این گزارش، شاعران، اهالی موسیقی و سازندگان نماهنگ و کلیپ، برای شرکت در «دومین جشنواره شعر و موسیقی ضداستکباری طبس» می‌توانند پس از ثبت‌نام در پایگاه اینترنتی www.rahnava.ir اصل فایل صوتی یا تصویری آثار را تا پایان تیرماه ۹۵ به آدرس دبیرخانه جشنواره ارسال کنند. زمان برگزاری «دومین جشنواره شعر و موسیقی ضداستکباری طبس» ۲۸ مردادماه؛ سالروز کودتای آمریکایی در ایران خواهد بود.

■■■

محسن علی‌اکبری:

برای ساخت آثاری درباره مقاومت نیازمند حمایت دولت هستیم

محسن علی‌اکبری، تهیه‌کننده سینما و تلویزیون گفت: با توجه به خواسته‌های مقام معظم رهبری از هنرمندان و تأکیدات ایشان بر توجه بیشتر به آثار ارزشی لازم است مصوبه‌ای وجود داشته باشد که کار را برای هنرمندان در حوزه دفاع‌مقدس و مقاومت ساده‌تر کند. این تهیه‌کننده باسابقه درباره خروجی کیفی جشنواره‌های موضوعی افزود: جشنواره فیلم مدافعان حرم به موضوع بسیار مهمی می‌پردازد و قطعاً در نوع نگاه فیلمسازان و سینمای ما می‌تواند تأثیر مثبتی بگذارد. علی‌اکبری که سابقه تهیه فیلم‌های ارزشی زیادی را در کارنامه کاری خود دارد، درباره علت خلأ موضوع مقاومت‌های جدید منطقه در سینمای ایران توضیح داد: به‌نظر من سیاست مشخصی از سوی مدیران ارشد فرهنگی کشور و شورایعالی انقلاب فرهنگی نسبت به این موضوع اتخاذ نشده است. همچنین مشخص شدن بودجه خاصی از سوی مجلس شورای اسلامی برای پرداختن به موضوع مدافعان حرم و جریان‌های مقاومت جدید و اتفاقات اخیر منطقه می‌تواند هنرمندان را برای بهره‌گیری از این سوژه‌ها کمک و تسهیلات لازم را برای آنها ایجاد کند. وی همچنین ادامه داد: هنرمندان ایرانی دوست دارند درباره انقلاب و دفاع‌مقدس فیلم بسازند و حرف بزنند اما امکانات‌شان محدود است، برای مثال اگر اکنون بخواهیم درباره آزادسازی خرمشهر فیلم بسازیم کارمان خیلی سخت است و سازمان‌های سینمایی شاید از پس تأمین هزینه‌های این اثر برنیایند بنابراین با توجه به خواسته‌های مقام معظم رهبری از هنرمندان و تأکیدات‌شان بر توجه بیشتر به آثار ارزشی، لازم است مصوبه‌ای وجود داشته باشد که کار را برای هنرمندان در حوزه دفاع مقدس و مقاومت ساده‌تر کند، بویژه برای پرداختن به ماجراهای یمن، سوریه و عراق که این‌بار نه‌فقط از سوی آمریکا بلکه به‌واسطه دشمنان جدید و دست‌نشانده‌های آن هدایت می‌شود.

نگاهی به فیلم «مادرم» (My Mother) به بهانه حضور در جشنواره جهانی فجر

بهانه‌ای برای زندگی

در جشنواره جهانی فجر این دوره شاهد آثاری هنرمندانه از فیلمسازانی خلاق بودیم که در کنار آثار فیلمسازان گمنام از نقاط مختلف جهان، آلبومی رنگارنگ از لحظه‌های ناب سینمایی را رقم زد. یکی از آثار به نمایش درآمده در این دوره فیلم «مادرم» (My MotheR) اثر نانی مورتی، فیلمساز مطرح ایتالیایی است؛ اثری که پیش از این در جشنواره فیلم کن ۲۰۱۵ به نمایش درآمده بود. حالا پرسش اینکه این فیلم با چه فرآیندی از سوی هیات انتخاب برای جشنواره فجر انتخاب شده و اینکه فیلمساز ایتالیایی اصولا از این حضور آگاه است؟! بحث دیگری است که می‌توان در یادداشتی مجزا به آن پرداخت. فیلم «مادرم» در ادامه سینمای «اتاق پسر» که اثری قابل تحسین از نانی مورتی است، ساخته شده و در آن به موضوعاتی چون سینما، زندگی و خانواده پرداخته می‌شود با این تفاوت که اینجا، با تصویری ملایم‌تر و لطیف‌تر همراه می‌شویم. به گزارش سایت نقد فارسی، «مادرم» از یک منظر، فیلمی درباره کار فیلمسازی و درک این حقیقت است که با وجود همه فشارها و مشغله‌های آن به‌عنوان یک شغل، فیلمسازی یک جور گریز از واقعیت بیرونی است که واقعیت واقعی، از هر طرف به آن نزدیک می‌شود. با وجود اینکه این فیلم در رم اتفاق می‌افتد، از نظر حسی بیشتر شبیه «روزی برای شب» تروفو است تا «هشت و نیم» فلینی. یک فیلمساز زن ایتالیایی به نام مارگریتا (با بازی مارگریتا بای) در میانه فیلمبرداری یکی از فیلم‌هایش با یک چالش گریزناپذیر مواجه می‌شود: مادر او در بستر مرگ است و بزودی خواهد مرد. دغدغه اینکه آیا سینما راه گریزی برای این شخصیت می‌گذارد یا نه، موتور درام فیلم را روشن می‌کند و کارگردان مدام در حال تلاش برای محافظت تماشاگر (و حتی خودش) از درد و رنج است. مورتی اینجا با اعتماد به مارگریتا بای (در بروز یک خشم فروخورده انصافا بازی بی‌نقصی دارد)، از نقش اصلی دل کنده و در نقش برادر مارگریتا که آدم منطقی‌تری است ظاهر شده است. با تماشای این فیلم براحتی می‌توان فهمید وجود کارگردان فیلم‌های «ما یک پاپ داریم» و «اتاق پسر» چقدر برای این فیلم لازم بوده است؛ اول به خاطر حس ترحم و همدردی او با همه شخصیت‌های فیلم و دوم بابت حضور پر از لطف و انرژی او برای طرفدارانش. یک کارگردان در میانه راه ساختن یک فیلم رئالیست اجتماعی با نامی معنی‌دار و با انگیزه ایجاد اتحاد تحت عنوان «ما اینجا هستیم» (Noi Siamo Qui) قرار دارد. فیلمی درباره اعتصاب کارگران در یک کارخانه که نسبت به سیاست‌های مالک جدید اعتراض دارند. کارگردان این فیلم خود مارگریتا (با بازی ماگریتا بای) است که فردی بسیار آرام، صالح ولی حواس‌پرت است. او از پدر دختر نوجوانش جدا شده و حالا دارد با نامزد جدیدش که بازیگر فیلم او است، به هم می‌زند و به خاطر مهارتش در آرامش و ملایمت، این کار را آمرانه و بی‌احساس انجام می‌دهد. اما او باید این موقعیت بحران‌افزا را مدیریت کند: مادر مسنش آدا (با بازی گیلیا لاتزارینی) در بیمارستان است و مارگریتا نسبت به این موقعیت رو به وخامت بی‌توجه است. برادرش جیووانی (که نقشش را خود مورتی بازی می‌کند)، از محل کارش مرخصی گرفته و متحمل بیشترین گرفتاری در ملاقات‌های مادر می‌شود. بنرهای اعتصاب به گونه‌ای که روی آنها مسائل اخلاقی نوشته شده و بعضی خویشاوندان بیماران بیرون از بیمارستان به دست گرفته‌اند، مارگریتا را ناخودآگاه یاد پلاکاردهای فیلمش می‌اندازد. از طرفی مارگریتا از کابوس‌های واضحی درباره سرگذشت شخصی خود به ستوه آمده است. وقتی از یکی از آن رویاها بیدار می‌شود و خود را در محیطی خانگی می‌یابد، او (و ما مخاطبانش) اول فکر می‌کنیم یک رویای بد دیگر است بنابراین او مجبور می‌شود به آپارتمان مادرش برود و آنجا زندگی کند؛ جایی که در آنجا بزرگ شده و خاطرات گذشته‌اش او را به نوعی فروپاشی ناشناخته و پنهان نزدیک می‌کند. نانی مورتی زیرکانه به مخاطب اجازه می‌دهد بپندارد مادر مارگریتا، تا حدودی از این مادرهای پیر از دنیا بی‌خبر است و فرزندانش، مارگریتا و جیووانی اولین نسلی هستند که موفق می‌شوند روشنفکر و تحصیلکرده باشند. اما سپس موراتی با واداشتن آدا به یادآوری اینکه در اینجا یعنی بیمارستان، «هر چه مسن‌تر باشی، فکر می‌کنند کندذهن‌تری، در صورتی که در واقعیت خلاف این است: اتفاقا تو بیشتر می‌دانی» این پندار را به چالش می‌کشد. این تفکر از روی عقلانیت صرف و محض نیست. آدا در واقع معلمی بازنشسته است که ادبیات کلاسیک تدریس می‌کرده، پژوهشگری سختکوش و نیرومند که کتابخانه شخصی مهم و معتبرش، یکی از چیزهایی است که مارگریتا را در آپارتمان آزار می‌دهد. او حس می‌کند باید دخترش لیویا (بیترایس مانسینی) را تشویق کند تا لاتین بیاموزد. به علاوه فیلمساز تشدید دوباره‌ای در سبک خود ایجاد می‌کند. مارگریتای اوقات‌تلخ و خسته، باید تصویر مادرانه‌ای برای بازیگر نقش اصلی فیلمش ارائه دهد. البته سکانس خنده‌داری وجود دارد که در آن بری باید در یک صحنه اتومبیل براند: آیا ماشین را باید روی یک ماشین دیگر قرار دهند؟ یا اینکه خود او ماشین را براند، در حالی که ابزار نورپردازی و دوربین روی شیشه جلویی نصب شده و خطر بروز تصادف واقعی وجود دارد؟ این کنایه‌ای گویا، برای خطرهایی است که در زندگی کسی در سینما اتفاق می‌افتد. این یک نکته ظریف و بدون تعصب فمینیستی درباره فیلم است: مارگریتا و مادرش آدا، هر دو شغل‌هایی داشته و دارند که در محیط علمی و فیلمسازی (که هنوز هم در سیاست‌گذاری جنسیتی خود محافظه کارند) اساسا برای مردها در نظر گرفته می‌شود.

■■■

گزارشی از برگزاری مراسم یادبود فرج‌الله سلحشور در جشنواره جهانی فجر

آرزوی فیلمساز عراقی برای دیدار با سلحشور

مراسم تجلیل از فرج‌الله سلحشور در جشنواره جهانی فجر برگزار شد. در این مراسم که با حضور حجت‌الله ایوبی، رئیس سازمان سینمایی، سیدرضا میرکریمی، دبیر جشنواره جهانی فیلم فجر، محسن مومنی‌شریف، رئیس حوزه هنری و جمعی از هنرمندان و اهالی رسانه برگزار شد، دبیر جشنواره طی سخنانی گفت: ما از تأثیری که مرحوم سلحشور با فعالیتش در منطقه و همچنین ملل مسلمان داشته، باخبر هستیم، بنده خود شاهد بودم در مناطق مختلف نظیر شاخ آفریقا مسلمانان بدون اغراق با بیشترین تعداد، آثار وی را دیده‌اند و تحت تأثیر سریال‌هایی مثل یوسف پیامبر(ع) و مردان آنجلس قرار گرفته‌اند. وی ادامه داد: درس بزرگ قصه‌های مشترک مسلمانان در قرآن کریم می‌تواند فضای فرهنگی ایجاد کرده و ارتباط بهتری بین مردم برقرار کند. چهره انقلابی سلحشور و پافشاری‌اش بر مواضع دینی تا آخرین لحظه به همان شکل ثابت و ادامه‌دار بود. او زمانی که با بیماری‌اش دست و پنجه نرم می‌کرد نیز به فکر ساخت سریال «موسی(ع)» بود. من حیفم آمد در یک جمع بین‌المللی که هسته آن هم با رویکرد شناساندن این جشنواره حداقل در منطقه و خاورمیانه شکل گرفته است از هنرمندی که در منطقه و خاورمیانه تأثیر بزرگی داشته است یادی نشود. در ادامه مراسم «عبدالعلیم طاهر» از عراق که یکی از کارگردانان حاضر در جشنواره بود با بیان اینکه از طریق سریال معروف یوسف پیامبر(ع) با سلحشور آشنا شده، گفت: اغراق نمی‌کنم که بیش از ۳۰ میلیون نفر در عراق این سریال را تماشا کردند، کودکان، بزرگسالان، خانم‌ها و آقایان از دیدن آن لذت بردند و هنوز هم این سریال از شبکه‌های عراق پخش می‌شود و مردم تماشا می‌کنند. وی در ادامه افزود: وقتی خودم را به عنوان کارگردان با وی مقایسه می‌کنم جایگاهی برای خود نمی‌بینم، چرا که او بسیار بزرگ‌تر از من است. آرزو داشتم زمانی که در قید حیات بود او را ببینم اما خوشحالم که امروز در اینجا هستم و فرزند زنده‌یاد فرج‌الله سلحشور را می‌بینم. سپس جاوید جعفری، کارگردانی از هند طی سخنانی عنوان کرد: آثار سلحشور را در شبکه‌های اسلامی کشورم تماشا کرده‌ام. وی داستان‌های قرآنی را به نسل جدید منتقل کرده است. این یک مسؤولیت بزرگ است که بتوانیم با سینما داستان‌های قرآنی را عرضه کنیم. در ادامه علی ظاهر، تهیه‌کننده لبنانی عنوان کرد: امیدوارم وزارت ارشاد به آخرین آرزوی سلحشور جامه عمل بپوشاند. سلحشور کارگردان قرآنی بود نه فیلم و سریال! او استاد سینمای دینی و اجتماعی بوده است. زمانی که این سریال از شبکه «المنار» لبنان پخش می‌شد خیابان‌ها خلوت می‌شد. سریال حضرت یوسف(ع) تمام مذاهب را در کنار هم جمع کرده بود. این کارگردان با اشاره به دیدار سلحشور و سیدحسن نصرالله در لبنان گفت: یادم می‌آید در سال ۲۰۰۸ که سلحشور به همراه عوامل ساخت فیلم به لبنان آمد، سیدحسن نصرالله خواست او را نیم ساعت ببیند و جلسه‌شان ۲ ساعت به طول انجامید و خوب یادم است که سلحشور اشک می‌ریخت، چرا که سیدحسن نصرالله پیش از اینکه این سریال در لبنان پخش شود به صورت ضبط‌شده آن را از ایران برایش می‌فرستادند. در ادامه این نشست در جشنواره جهانی فیلم فجر، حجت‌الاسلام بصیر سلحشور، فرزند فرج‌الله سلحشور طی سخنانی گفت: تشکر می‌کنم و امیدوارم سینمای ایران جنبه اصلاح‌گری‌اش نسبت به جامعه خود و برای جهانیان بیشتر شود و آیینه‌وار فرهنگ ایرانی- اسلامی خود را از طریق سینما به جهان نشان دهد. در ادامه مراسم، حجت‌الله ایوبی، رئیس سازمان سینمایی طی سخنانی عنوان کرد: خوشحالم که این محفل در فجر برگزار می‌شود. فرج‌الله سلحشور بر گردن سینمای دینی و همچنین مردم این سرزمین حق بزرگی دارد. به دلیل موقعیت شغلی که داشته‌ام طی این سال‌ها با سفیران و وزرای مختلفی ملاقات کرده‌ام و در تمام این ملاقات‌هایم سفیران و وزرا از من می‌خواستند بسته کامل سریال یوسف(ع) را به آنها تقدیم کنم و هدیه من به بسیاری از آنها این سریال بوده است. وی در ادامه افزود: هنر مرحوم سلحشور این بود که به کارش عشق می‌ورزید و باور داشت که می‌تواند با زبان تصویر قرآن را به دنیا معرفی کند. همچنین نادر طالب‌زاده در این جلسه درباره فرج‌الله سلحشور گفت: برای من افتخاری است که با این مرد بزرگوار آشنا بودم. کار سلحشور قبل از درگذشتش در بین سینماگران مشخص بود اما بعد از درگذشتش جای خالی‌اش بیشتر احساس شد و خداوند به او عنایت کرد و معلوم شد سلحشور یک فرد عادی نبود. بنابراین شخصیت او بعد از درگذشتش بیشتر متبلور شد. وی افزود: اکنون جای خالی سلحشور بیشتر احساس می‌شود، در مسیری که انتخاب کرد تزلزل دیده نمی‌شد و هیچ وقت تردیدی در او وجود نداشت که سینما می‌تواند اسلامی باشد. او در جهان اسلام توفیقی پیدا کرد و کشورهای اسلامی از او استقبال کردند. خوشحالم که شاهد تلاش و درخشش او در جامعه اسلامی بودیم.

درباره مسابقه «فرمانده»؛ نمونه‌ای از برنامه‌سازی خلاقانه

به سوی هدف

گروه فرهنگ و هنر: در کنار برنامه‌های مختلف و گاه تقلیدی تلویزیون می‌توان آثاری را جست که با نگاهی خلاقانه از سوی برنامه‌سازان به شکلی جذاب و هدفمند به ارائه فضایی قابل توجه نزد مخاطبان دست می‌زنند و در این میان به برنامه‌ای ارزنده و مهیج در شبکه نوپای «افق» رسیدیم که «فرمانده» نام دارد. از این رو توجه به خلاقیت‌های این اثر و معرفی کامل‌تری از اینگونه مجموعه‌های متمایز می‌تواند مسیری روشن پیش‌روی برنامه‌سازان تلویزیونی ایجاد کند. از طرفی پرداختن به این مجموعه‌های موفق تلویزیونی می‌تواند نمونه‌ای از تجلی نگره‌ای از شیوه برنامه‌سازی خلاقانه و کارآمد باشد اگر نه ارائه هر کاری بدون وجود ظرفیت‌هایی اثربخش بی‌فایده خواهد بود. از این رو مساله مهم در هر فعالیت و هر حوزه‌ای، وجود خلاقیت و نوآوری است تا چنان برجسته شود که معضلات مختلف و محدودیت‌های سخت‌افزاری و بودجه‌ای را از میان بردارد. در این میان یکی از موفق‌ترین برنامه‌های پخش‌شده در تلویزیون که سری اول آن از سال ۱۳۹۳ آغاز و سری سوم آن در ایام نوروز ۹۵ ادامه یافت، مسابقه مهیج «فرمانده» کاری از شبکه ارزشمند «افق» است. هنگامی که تماشای هیجان، نوآوری، تلاش و جسارت مردان مقاوم ایران زمین در کنار سواحلی نیلگون می‌تواند احساسی زیبا برای مخاطب ایجاد کند. آنچه در ارائه برنامه «فرمانده» به وضوح خود را نمایان می‌کند، وجود اتاق فکری خلاق و گروهی کارکشته در برنامه‌سازی است که در میان انواع ایده‌های تکراری سراغ طرحی جذاب و متفاوت در گروه برنامه‌های مسابقه و سرگرمی رفته‌اند. حاج محمد ناظری، فرمانده نیروهای ویژه نیروی دریایی سپاه پاسداران در این میان به عنوان مربی اصلی گروه‌های شرکت‌کننده به همراه دستیارانش به طراحی محورهای دشوار و حساس برنامه اقدام کرده و گروهی جوان و با انگیزه نیز ایفاگر بخش‌های مختلف این مسابقه دیدنی می‌شوند. سازمان هنری - رسانه‌ای اوج در ادامه طرح‌های موثری که به اشکال مختلف در زمینه مفاهیم ارزشی ارائه داده بود این بار در قالب برنامه‌ای ترکیبی به ارائه مسابقه‌ای دست زده که توان دفاعی، استقامت و پایداری و صبوری افراد شرکت‌کننده را مورد محک قرار می‌دهد. به طور حتم در مواقع ضروری و در میان انواع اتفاقاتی که می‌تواند در فراز و نشیب زندگی رخ دهد، میزان استفاده از ظرفیت‌های درونی آدمی و بهره‌مندی از خلاقیت‌هایی راهگشا، اصل مهمی است و جوانان شرکت‌کننده در این پیمایش دشوار نیز چنین شرایطی را در فضایی واقع‌گرایانه تجربه می‌کنند. مساله مهم دیگری که در تار و پود برنامه «فرمانده» کشف می‌شود، صداقت درونی آن بوده که بدون محتاط‌گرایی معمول دیگر برنامه‌ها به دنبال ارائه فضایی حقیقی است، چنانکه در یکی از مسابقات برگزار شده اختلاف درونی رخ داده میان اعضا به شکلی بی‌کم و کاست از زبان آنها بیان شد تا بیننده دریابد که چگونه در مسیر زندگی عدم حمایت لازم افراد از یکدیگر شکست و حتی تباهی را به دنبال خواهد داشت. از این رو «فرمانده» سرشار از زندگی است و همه چیز در مسیری از واقعیت سیر می‌شود. برای نمونه‌ای دیگر در همان مسابقه‌ای که اختلاف گروهی موجب شکست خوردن شد، فرمانده ناظری به شکلی مقتدرانه به تنبیه افراد به شکل اجرای یکسری حرکات دشوار ورزشی پرداخت تا نشان دهد رقابتی جدی با برنامه‌های سطحی و تصنعی متفاوت است و اینجا کارزار مبارزه است و تلاش... .

برنامه «فرمانده» نشان داد می‌توان از طریق ایجاد طرح‌هایی خلاقانه و ارائه ایده‌هایی متفاوت به تولید برنامه‌هایی ارزنده و هدفمند با توجه به بافت و مختصات بومی‌گرایی رسید. در این باب باید بیان داشت که برنامه «فرمانده» جهانی ایرانی دارد و بدون توجه به هرگونه دلبستگی به برنامه‌های آن سویی به زبانی ایرانی با مخاطب ایرانی سخن می‌گوید.

رویدادها

انتشار خاطرات مدافعان حرم توسط حوزه هنری

رئیس حوزه هنری از برنامه این مرکز برای نگارش خاطرات مدافعان حرم و خانواده‌های آنها به عنوان طرحی جدید خبر داد. به گزارش تسنیم، محسن مؤمنی‌شریف، رئیس حوزه هنری در این باره گفت: خاطرات دفاع‌مقدس و انقلاب اسلامی ظرفیتی بزرگ برای ادبیات ما دارد؛ به طوری که به تعبیر مقام معظم رهبری، کشور را از ادبیات وارداتی بی‌نیاز کردیم. خاطره‌ای که گفته و نوشته می‌شود، جاذبه‌ای کمتر از آثار داستانی ندارد و حتی گاه بیشتر هم هست، چراکه داستان بعد خیالی دارد اما خاطرات واقعی هستند و در واقع اتفاق افتاده‌اند. مومنی‌شریف درباره نگارش خاطرات شهدای مدافع حرم ادامه داد: خاطرات معمولاً بعد از اتمام واقعه و بازگشت سربازان حاضر در جنگ به خانه‌هایشان رونق می‌گیرد. در حوزه ادبیات دفاع‌مقدس نیز چنین روندی شکل گرفت. نهضت خاطره‌نویسی در جنگ پس از اتمام ۸ سال جنگ تحمیلی شکل گرفت و خود رزمندگان به نگارش خاطراتشان پرداختند. رئیس حوزه هنری گفت: امروز ما شاهد ادامه همان مسیر دفاع مقدس با حضور رزمندگان در جبهه‌های مقاومت هستیم. ما هنوز در این زمینه کاری نکرده‌ایم. یکی از برنامه‌های حوزه هنری در آینده ورود به بحث خاطره‌نویسی رزمندگان و خانواده‌های رزمندگان در جبهه مقاومت و خانواده‌های شهدای مدافع حرم است.

■■■

پیشنهادات ابوالقاسم طالبی برای تهیه کتاب از نمایشگاه

به مناسبت نزدیکی به آغاز نمایشگاه بین‌المللی کتاب، ابوالقاسم طالبی، کارگردان سینمای ایران چند کتاب به مخاطبان برای تهیه توصیه کرده است. کارگردان فیلم «یتیم‌خانه ایران» در این‌باره گفت: یکی از بهترین کتاب‌هایی که توسط مرکز اسناد انقلاب اسلامی منتشر شده کتاب «نظام سیاسی و دولت مطلوب در اندیشه سیاسی شیخ مفید، سیدمرتضی و شیخ طوسی» است که توسط علی خالقی، محمود شفیعی و سیدمحمدرضا موسویان تالیف شده و به نظر من این کتاب بسیار اثر پر مغز و جالبی است. وی همچنین کتاب «رسم دلبری» تالیف محمدمهدی زیدآبادی‌نژاد و علی افاضاتی را به مردم پیشنهاد کرده و درباره این رمان گفت: کتاب دیگری که به نظرم مفید است رمان «رسم دلبری» است که بسیار رمان پرکشش و پر مفهومی است و خواننده را کاملا تحت تاثیر قرار می‌دهد. کارگردان فیلم سینمایی «قلاده‌های طلا» همچنین با اشاره به اینکه در این فیلم از آثار مرکز اسناد انقلاب اسلامی استفاده کرده‌ام، اظهار داشت: من در فیلم «قلاده‌های طلا» از کتاب‌های مرکز اسناد انقلاب اسلامی بویژه از کتاب «شورش اشرافیت بر جمهوریت» نوشته حمیدرضا اسماعیلی نیز استفاده کردم که واقعا کتاب خوبی است.

■■■

محمدعلی باشه‌آهنگر:

جشنواره «چهلچراغ» به ترویج فرهنگ امام حسین(ع) کمک می‌کند

کارگردان فیلم سینمایی «ملکه» گفت: قطعا جشنواره «چهلچراغ» باعث خواهد شد جوانان هنرمند شناسایی شوند و در پیشبرد این مسیر کمک کنند، چرا که ما به ترویج فرهنگ امام حسین(ع) نیاز داریم و این جشنواره می‌تواند این کار را انجام دهد. وی ادامه داد: حرکت امام حسین(ع) در کل دنیا بی‌سابقه و خارق‌العاده است. اینکه کسی از سرانجام کار خود خبر داشته باشد و به سوی هدفش مشتاقانه پیش برود و خواستار هیچ جنگی هم نباشد و بگوید اگر نمی‌خواهید به جای دیگری می‌روم، یک شجاعت و مظلومیت است و خشونت را به حد اعلا از طرف مقابل نشان می‌دهد. وی افزود: اکنون ما خشونتی را می‌بینیم که امثال تکفیری‌ها و داعش چگونه ظلم می‌کنند و با سنگدلی بیش از حد کسانی را که فکر می‌کنند هم‌عقیده آنها نیستند به خاک و خون می‌کشند.

■■■

معادی درباره موشکباران تهران فیلم می‌سازد

پیمان معادی، نویسنده، بازیگر و کارگردان سینمای ایران پس از فیلم «برف روی کاج‌ها» سراغ ساخت دومین اثر سینمایی خود با نام «بمب» می‌رود. وی در دومین فیلم خود علاوه بر کارگردانی به عنوان بازیگر نقش اصلی نیز حضور خواهد داشت. داستان «بمب» در دهه ۶۰ می‌گذرد و حوادث آن پیرامون ماجراهای موشکباران تهران و شرایط سخت مردم در آن دوران است.